

o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 czerwca 2002 r. o niewnoszeniu zastrzeżeń wobec pomocy przyznanej Zellstoff Stendal przez władze niemieckie na budowę fabryki ścieru drzewnego — Błędna ocena przesłanek dopuszczalności skargi zmierzającej do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji opartej na art. 88 ust. 3 WE, wniesionej przez zainteresowaną stronę w rozumieniu art. 88 ust. 2 WE.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Komisja Europejska i spółka Zellstoff Stendal GmbH pokrywają własne koszty.*

(¹) Dz.U. C 102 z 1.5.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Niemcy) — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V. przeciwko Bezirksregierung Arnsberg

(Sprawa C-115/09) (¹)

(Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków dla środowiska — Konwencja z Aarhus — Dyrektywa 2003/35/WE — Dostęp do wymiaru sprawiedliwości — Pozarządowe organizacje ochrony środowiska)

(2011/C 204/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland, Landesverband Nordrhein-Westfalen e.V.

Strona pozwana: Bezirksregierung Arnsberg

Przy udziale: Trianel Kohlekraftwerk Lünen GmbH & Co. KG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen — Wykładnia art. 10a dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175, s. 40), w brzmieniu nadanym dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. przewidującą udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającą w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości dyrektywę Rady 85/337/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 156, s. 17) — Prawo organizacji pozarządowych do zaskarżenia decyzji w sprawie zatwierdzenia projektów, które mogą mieć znaczące skutki dla środowiska naturalnego — Zakres tego prawa — Możliwość powołania się na wszystkie właściwe uregulowania

bądź tylko uregulowania opierające się bezpośrednio na prawie wspólnotowym, wraz z uregulowaniami, które chronią wyłącznie interes ogółu a nie prawa jednostek — Wymogi materialnoprawne w przypadku ograniczenia do uregulowań opartych na prawie wspólnotowym

Sentencja

1) Artykuł 10a dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r., sprzeciwia się przepisom, które nie przyznają organizacji pozarządowej działającej na rzecz ochrony środowiska, o której mowa w art. 1 ust. 2 tej dyrektywy, możliwości powołania się przed sądem w ramach środka prawnego przeciwko decyzji w sprawie zezwolenia na przedsięwzięcia mogące „znacząco oddziaływać na środowisko” w rozumieniu art. 1 ust. 1 dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2003/35, na naruszenie przepisu wynikającego z prawa Unii i mającego za przedmiot ochronę środowiska, z uwagi na to, że przepis ten chroni tylko interesy ogółu, a nie interesy jednostek.

2) Taka organizacja pozarządowa może wywodzić z art. 10a akapit trzeci zdanie ostatnie dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2003/35, prawo do powołania się przed sądem w ramach środka prawnego przeciwko decyzji w sprawie zezwolenia na przedsięwzięcia mogące „znacząco oddziaływać na środowisko naturalne” w rozumieniu art. 1 ust. 1 dyrektywy 85/337, ze zmianami, na naruszenie uregulowań prawa krajowego wynikających z art. 6 dyrektywy 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, zmienionej dyrektywą Rady 2006/105/WE z dnia 20 listopada 2006 r., chociaż nie dopuszcza do tego krajowe prawo procesowe, z uwagi na to, że przytoczone przepisy chronią tylko interesy ogółu, a nie interesy jednostek.

(¹) Dz.U. C 141 z 20.6.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 maja 2011 r. — Wielkie Księstwo Luksemburga przeciwko Parlamentowi Europejskiemu i Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-176/09) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Dyrektywa 2009/12/WE — Oplaty lotniskowe — Zakres stosowania — Porty lotnicze obsługujące rocznie ponad 5 milionów pasażerów oraz porty lotnicze o największym ruchu pasażerskim w skali roku w każdym państwie członkowskim — Ważność — Zasady równego traktowania, proporcjonalności i pomocniczości)

(2011/C 204/11)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciele: C. Schiltz, pełnomocnik i adwokat P. Kinsch)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: A. Trounion i A. Neergaard, pełnomocnicy, Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Karlsson i M. Moore, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Simonsson i C. Vignon, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności — Stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 in fine dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/12/WE z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie opłat lotniskowych (Dz.U. L 70, s. 11) — Stosowanie dyrektywy do portów lotniczych o największym ruchu pasażerskim w każdym państwie członkowskim — Port lotniczy Luksemburg-Findel — Naruszenie zasad równości traktowania, pomocniczości i proporcjonalności

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Republika Słowacka i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 180 z 1.8.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Malty

(Sprawa C-376/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 — Artykuł 4 ust. 4 ppkt v) i art. 16 — Obowiązek wycofania z użytku systemów przeciwpożarowych i gaśnic zawierających halony przeznaczonych do zastosowań niekrytycznych na pokładach statków — Wyjątki — Krytyczne zastosowanie halonów 1301 i 2402)

(2011/C 204/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro i E. Depasquale, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Malty (przedstawiciele: S. Camilleri i A. Buhagiar, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 4 ust. 4 ppkt v) oraz art. 16 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz.U. L 244, s. 1) — Ograniczenie wprowadzania na rynek i wykorzystywania substancji regulowanych — Halony — Zobowiązanie do wycofania z użytku systemów przeciwpożarowych i gaśnic zawierających halony — Systemy ochronne i gaśnice na statkach

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy — Rzeczpospolita Polska) — Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o. przeciwko Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Sprawa C-410/09) (¹)

(Akt dotyczący warunków przystąpienia do Unii Europejskiej — Artykuł 58 — Dyrektywa 2002/21/WE — Wytyczne Komisji — Brak publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w języku państwa członkowskiego — Możliwość powołania się)

(2011/C 204/13)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o.

Strona pozwana: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

przy udziale: Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sąd Najwyższy — Wykładnia art.58 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz.U. L 2003, s. 33) — Publikacja aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — Stosowanie przez organy regulacyjne w państwie członkowskim wytycznych Komisji nieopublikowanych w języku tego państwa

Sentencja

Artykuł 58 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej powinien być interpretowany w ten sposób, że ów przepis nie sprzeciwia się temu, aby krajowy organ regulacyjny mógł powoływać się na wytyczne Komisji dotyczące analizy rynku i oceny znacznej pozycji rynkowej w zastosowaniu wspólnotowych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej w decyzji, na mocy której organ ten nakłada na operatora usług łączności elektronicznej określone obowiązki regulacyjne, pomimo tego, że wytyczne te nie zostały